

ಹಳೆಯುವಾಗಲೇ ಅನ್ವರನ ನೆನಪಾಗಿ ಪ್ರಾಜಕ್ತಾನ ಮುಖ ಖಾರ ಉಗ್ರಿದಂತೆ ಕೆಂಪಾಯಿತು. ಯಾವಾಗೂ ಅವಶು ಇಸ್ವಾಯಿಲ್ ಚಾಚಾನ ‘ನೂರ್ ಎ ಜಹಾನ’ ಮಿರ್ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಸಂಜೀಯ ಅರು ಗಂಟೆಯಾಗ್ತಿದೆ. ಅಗ ಅವ ಇದ್ದೇ ಇರ್ಭಾನಲ್. ಸಂಜೀಯ ನಾಲ್ಕಿಗೆ ಪೋನ್ನೋ ಕೇಬಲ್ನವರು ಅರ್ಥಕೃಧ ಕಡಿದು ಹಾಕಿರುವ ಅಂಗಡಿಯ ಬಲಗಡೆಯ ಅಲದಮರದ ಎಲ್ಗಳು ಅಲ್ಲಾಗಿ ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ನಿಂತ ಕೂಲಿಕಾರರ ರೆಸ್ಟೆಯಂಚಿನ ದೂರೀನೊಂದಿಗೇನೇ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಕೂತು ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿದ ಆಫೀಸಿನ ಶರ್ಪುಗಳ ಬೆವರನ್ನೂ ತಂದು ಅವಳ ಮೂಗಿಗೆಂದ್ರುತ್ತವೆ. ಅಗ ಅವಶು ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ಅನ್ವರನತ್ತ ನೋಡ್ತಾಳೆ.

ಅವನಾದರೋ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಅಪ್ಪ ಹೇಳುವ ಸಾಮಾನುಗಳ ಲೀಸ್ ಬರೀತಿತಾನನೆ. ನಿನ್ನೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಬರೆಯುತ್ತ ಕೂತವ ಸರಕ್ತನೆ ಕೈ ಬಾಚಿ ಗಾಳಿಗಾಡುವ ಪ್ರಾಜಕ್ತಾಳ ಸ್ವಿಂಗೋನಂತಹ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲಿನ ಸುರುಳಿಯೋಳಗೆ ಬಾಲ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಶೂರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಎಳಕೊಂಡು ‘ಮಾಗಿ ಮಾಗಿ...’ ಅಂತ ಮೆಲ್ಲನುಸುರಿದಾಗ ನಾಕಿಗೆಯೋಟ್ಟಿಗೇ ಚಾಚಾನ ಕಣ್ಣಿಸಿ, ಅವ ಅಡಿದ ಎರಡು ಸೆಕರೆಂಡ್‌ನ ಪುಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಮೈ ಜುಮ್ಮುಂದಿತ್ತಿಷಳಿಗೆ. ‘ಅಲ್ಲೂ ಕರ್ಮಿರು ಕರನಾ’ ಬಾಯಲ್ಲಿನ ಮಾತುಗಳು ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಒಳೆ ಜಂಬಲ್ಲೋ ಶಬ್ದಗಳಂತೆ ಹೊರಬಿದ್ದಾಗ ತಾನೇ ಜೋಳಾಗಿ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು, ಅವಳ ಕೈಲಿದ್ದ ಪಾನ್ಸಿಕ್

